

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

**Výnos ministerstva sociální péče ze dne 12. dubna 1924, č. 12.185/III/E,
o snížení příspěvkové sazby úrazového oddělení Zemské úřadovny
ve smyslu § 15 zák. č. 322/21.**

Bylo zjištěno, že v některých případech funkcionáři a úředníci obcí, po případě okresů, pokusili se falšovat výkazy a mzdové listiny osob, zaměstnaných na nouzových pracích, ministerstvem sociální péče podporovaných ve smyslu § 15, po případě § 12 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., a to tím způsobem, že vykazováno bylo více osob, než skutečně pracovaly, nebo tím způsobem, že osoby tyto byly zaměstnány pracovní dobou kratší, než 8 pracovních hodin denně, ale přes to požadován byl za tyto osoby státní příspěvek k částce ministerstvem sociální péče povolené toliko na celý pracovní den (t. j. 8 pracovních hodin).

Dále docházejí sem stížnosti, že osoby, zaměstnávané na nouzových pracích obecních a okresních, mnohdy přikázané práce konají nedbale, lenivě a nepořádně. Umožněno jest to hlavně tím, že obce, pro které byl státní příspěvek povolen, nevykonávají řádný dozor, a z blahovůle poškozující zájem a finance státní, nebo ze sousedské shovívavosti nedbalost tuť trpí.

Okresní správa politická nechť proto upozorní všechny stavebníky v jejím obvodu, jimž byla ministerstvem sociální péče povolena výplata státního příspěvku k podpoře nouzových prací na místě podpory nezaměstnaným, aby v obou výše uvedených směrech řádným způsobem jednali a řádný dozor vykonávali na osoby k pracem přikázané.

Okresní správa politická nechť se při každém poukazu státního příspěvku řádně přesvědčí, že osoby ve výkazech uvedené skutečně po vykazovanou dobu pracovaly, a že nad nimi byl vykonáván dozor, a že pracovní výkon odpovídá výši mzdy a státního příspěvku. Shledá-li pak nesprávnosti, nechť další výplatu příspěvku až do případného rozhodnutí ministerstva sociální péče zastaví. Jestliže okresní správa politická dospěje k přesvědčení, že v daném případě jedná se o pokus podvodu nebo o hrubou nedbalost, kterou státní pokladně byla způsobena škoda, nechť veškeré činitele pohání k odpovědnosti.

Samozřejmě ministerstvo sociální péče příležitostně se přesvědčí, zda též postup politických úřadů při povolování státního příspěvku odpovídá zákonu.

Sociální pojištění.

**Výnos ministerstva sociální péče ze dne 29. března 1924, č. 3056/IV/F,
o snížení příspěvkové sazby úrazového oddělení Zemské úřadovny
pro dělnické pojištění v Bratislavě.**

Ministr sociální péče schválil podle § 8 vlád. nař. ze 14. července 1922, čís. 199 Sb. z. a n., jednohlasné usnesení správní komise Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě ze dne 10. března 1924, o snížení tarifové základny úrazového oddělení na Kč 7.— za Kč 100.— započítatelné mzdy při 100proc. nebezpečí s platností od 1. ledna 1922.

Vládní nařízení ze dne 22. května 1924, č. 109, o dalším poskytování drahotných přídavků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1. — Platnost zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení, prodloužená vládním nařízením ze dne 14. prosince 1923, čís. 240 Sb. z. a n., prodlužuje se dále do 31. prosince 1924.

§ 2. — ⁽¹⁾ Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁽²⁾ Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 58. částce Sb. z. a n. dne 31. května 1924.)

Péče o válečné poškozence.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 17. dubna 1924, č. 9064/V/1a, o příplatku k důchodu vdovám, které pečují alespoň o 3 děti mladší 14 let.

Vzhledem k ustálené praxi při provádění zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., že vdově, která pečuje alespoň o tři děti mladší 14 let, přiznával se příplatek k důchodu vdovskému ročních Kč 120.— jako vdově výdělků nezpůsobilé, stanoví ministerstvo sociální péče, aby i při provádění novely k citovanému zákonu ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., byla vdova, jež pečuje alespoň o 3 děti mladší 14 let, považována za výdělků nezpůsobilou a aby jí byl přiznán příplatek k důchodu ročních Kč 200.—.

V případech již provedených, kde příplatek k důchodu vdovskému přiznán nebyl, ač svrchu uvedená podmínka jest splněna, budiž příplatek ten z moci úřední neb na požádání vdovy dodatečně přiznán.

Zákon ze dne 10. dubna 1924, č. 79, kterým se stanoví hranice příjmu, vylučující z nároku na důchod válečných poškozenců podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení § 2, odst. 1., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 30 Sb. z. a n., se mění a bude zníti takto:

Nárok na požitky přísluší válečnému poškozenci, jehož roční příjem není větší nežli Kč 5000.—; je-li však vyšší příjem menší nežli součet Kč 5000.— a důchodu (§ 6), jenž by válečnému poškozenci jinak příslušel, jest mu přiznati důchod v částce doplňující tento součet. Ustanovení toto podrží platnost do 31. prosince 1924.

Článek II.

Zákon tento nabude účinností dnem 1. ledna 1924.

Provésti jej se ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veř. zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Vyhlášen v částce 44 Sb. z. a n. dne 26. dubna 1924.)

Vládní nařízení ze dne 22. května 1924, č. 110, o hranici příjmu vylučující z nároku na důchod válečných poškozců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 10. dubna 1924, č. 79 Sb. z. a n., kterým se stanoví hranice příjmu vylučující z nároku důchod válečných poškozců podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona z 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

Článek I.

Některá ustanovení vládního nařízení ze dne 7. prosince 1922, č. 363 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n. (novela k zákonu o požitcích válečných poškozců), a nahrazuje vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 346 Sb. z. a n. (prováděcí nařízení k zákonu o požitcích válečných poškozců), se mění a budou znít takto:

K § 2, a): — ⁽¹⁾ V odst. 5. a 6. uvedená částka 12.000 Kč nahrazuje se částkou 10.000 Kč.

⁽²⁾ V odst. 7. uvedená částka 2000 Kč nahrazuje se částkou 1000 Kč.

K § 2, c): — ⁽¹⁾ V odst. 1. uvedené částky 6000 Kč nahrazují se částkami 5000 Kč.

⁽²⁾ Odst. 4. bude znít: »Válečnému invalidovi, jehož výdělečná schopnost jest snížena o 85% a jenž má roční příjem 6600 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, jest přiznati na invalidním důchodu 800 Kč (5000 + 2400 — 6600 = 800). K tomu přísluší další požitky počítané z důchodu, který by invalidovi jinak příslušel, t. j. z částky 2400 Kč, tedy vyplácí-li se drahotní přírážka ve výši 50%, 1200 Kč na této přírážce. Má-li tento válečný invalida roční příjem 7400 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu invalidní důchod vůbec, poněvadž součet hranice podle § 2 zákona a důchodu, který by mu jinak příslušel, činí právě 7400 Kč. Na drahotní přírážce mu však přísluší celých 1200 Kč. Má-li invalida 8000 Kč ročního příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, obdrží pouze 600 Kč ročně na drahotní přírážce, což sečteno s jeho příjmem (8000 + 600 = 8600) dosahuje právě částky utvořené z hranice podle § 2 zákona a z nezkrácených požitků (včetně důchodu), jež by mu jinak příslušely (5000 + 2400 + 1200 = 8600). Při příjmu ročních 8600 Kč nebo více z činnosti hospodářsky samostatné nepřísluší mu vůbec žádný požitek podle zákona o požitcích válečných poškozců, poněvadž jeho příjem se v tomto případě rovná součtu hranice a požitků, jež by mu jinak příslušely (5000 + 2400 + 1200 = 8600).«

⁽³⁾ Odst. 5. bude znít: »Obdobně je tomu při příplatcích na děti a na manželku (v tomto případě ovšem zakládá se výpočet na hranici podle § 3 zákona zvýšené), jakož i při jiných případných dalších požitcích. Na př.: Má-li válečný invalida s výdělečnou schopností sníženou o 85%, ženatý, s 1 dítětem, roční příjem 8000 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, jest mu přiznati na invalidním důchodu ročních 400 Kč (6000 + 2400 — 8000 = 400) a kromě toho, vyplácí-li se drahotní přírážka ve výši 50%, 1200 Kč na této přírážce, dále příplatek na manželku 240 Kč a příplatek na dítě 240 Kč, tedy celkem na všech požitcích 2080 Kč ročně. Má-li však

v daném případě invalida roční příjem 9800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu v důsledku uvedené zásady ani důchod, ani drahotní přírážka, nýbrž pouze 40 Kč na příplatku na manželku a nezkrácený příspěvek na dítě 240 Kč, tedy celkem 280 Kč ročně, což sečteno s jeho příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech požitků nezkrácených, včetně důchodu ($6000 + 2400 + 1200 + 240 + 240 = 10.080$). Má-li v daném případě válečný invalida 10.080 Kč nebo více ročního příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší mu vůbec žádný požitek, poněvadž se jeho příjem v tomto případě rovná částce utvořené z hranice a ze všech požitků nezkrácených (včetně důchodu).«

(⁴) Odst. 6. bude zníti: »Má-li vdova starší 55 let, která pečuje o 2 vlastní nezaopatřené děti mladší 16 let, roční příjem 6800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, má nárok na 100 Kč ročně vdovského důchodu ($6000 + 900 - 6800 = 100$). K tomu jí přísluší na dalších požitcích nezkráceně: 450 Kč na drahotní přírážce a nezkrácený příspěvek 200 Kč ročně. Má-li tato vdova příjem 7400 Kč ročně z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší jí ani důchod ani drahotní přírážka, nýbrž pouze na uvedeném příplatku 150 Kč ročně, což sečteno s jejím příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech nezkrácených požitků, včetně důchodu ($6000 + 900 + 450 + 200 = 7550$). Má-li vdova v daném případě ročního příjmu 7550 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, nepřísluší jí vůbec žádný požitek.«

(⁵) Odst. 7. bude zníti: »Má-li sirotek, ztrativší oba rodiče, ročního příjmu 5500 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, přísluší mu podle těchto zásad pouze 100 Kč na důchodu a 300 Kč nezkrácené drahotní přírážky, tedy celkem 400 Kč ročně, což sečteno s jeho příjmem, dosahuje právě částky utvořené z hranice a ze všech požitků, včetně důchodu ($5000 + 600 + 300 = 5900$). Při ročním příjmu 5900 Kč z činnosti hospodářsky samostatné by mu nepříslušel vůbec žádný požitek.«

(⁶) Odst. 8. bude zníti: »Jestliže během času některý z dalších požitků odpadne či se změní, anebo přibude-li jiný další požitek (př. jinou úpravou drahotní přírážky, úmrtím či narozením dítěte a pod.), změní se ihned příslušným způsobem výše uvedený výpočet, při čemž nutno ovšem přihlížeti k tomu, zda se snad nezmění hranice v důsledku ustanovení § 3 zákona. Má-li na př. v případě uvedeném výše v odst. 5. válečný invalida roční příjem 9800 Kč z činnosti hospodářsky samostatné, takže bere 40 Kč na příplatku na manželku a nezkrácený příspěvek na dítě 240 Kč, celkem 280 Kč ročně, a narodí-li se mu druhé dítě, má od 1. dne měsíce následujícího po narození dítěte nárok na požitky 1020 Kč ročně, a sice na dvojnásobný nezkrácený příspěvek na děti 480 Kč, nezkrácený příspěvek na manželku 240 Kč a 300 Kč na drahotní přírážce ($6500 + 2400 + 1200 + 3 \times 240 - 9800 = 1020$).«

(⁷) Odst. 9. bude zníti: »Výše uvedené zásady platí rovněž, jde-li o příjem plynoucí z činnosti hospodářsky nesamostatné; příjem tento se ovšem v důsledku ustanovení § 2, odst. 4., zákona započítává vždy polovičkou. Má-li na př. 100%ní válečný invalida roční příjem 12.200 Kč, plynoucí z činnosti hospodářsky nesamostatné, dlužno mu přiznati invalidní důchod

$$1300 \text{ Kč} \left(\frac{10.000}{2} + 2400 \frac{12.000}{2} = 5000 + 2400 - 6100 = 1300 \right).$$

K § 3: — (¹) V odst. 1. uvedená částka 6000 Kč nahrazuje se 5000 Kč, částka 600 Kč částkou 500 Kč.

(²) Odst. 2. bude zníti: »Příklad: Má-li válečný invalida manželku a dítě, tvoří roční příjem 6000 Kč ($5000 + 2 \times 500$) všeobecnou hranici, při které má ještě nárok na nezkrácený invalidní důchod; ovšem započítává se podle § 2, odst. 2., zákona do příjmu manželova případný příjem manželky a dítěte. Jde-li o invalidu, jehož příjem, jakož i případný příjem manželky a dítěte plyne veskrze z činnosti hospodářsky nesamostatné, pokládá se hranice tato za dosaženu až při ročním příjmu 12.000 Kč, neboť jest podle § 2, odst. 4., zákona započítati tento příjem pouze polovičkou, t. j. právě 6000 Kč.«

(³) Odst. 3. bude zníti: »Při příjmu smíšeném (jednak z činnosti hospodářsky samostatné, jednak z činnosti hospodářsky nesamostatné) postupuje se podle obdoby § 2, oddílu a), odst. 7., tohoto nařízení. Na př.: Má-li válečný invalida, ženatý, otec jednoho dítěte, 10.000 Kč roční mzdy a jeho manželka, k jejíž výživě on přispívá, 1000 Kč ročního příjmu ze samotné činnosti, považuje se ona hranice za dosaženu, neboť z jeho mzdy se započítává pouze polovička, t. j. 5000 Kč ($5000 + 1000 = 6000$).«

K § 4: — (¹) Odst. 5. bude zníti: »Má-li válečný poškozenec zároveň příjem jak z některého podniku jmenovaného v § 4, odst. 1., zákona, tak z jiného pramene, sčítá se obojí příjem, při čemž ovšem příjem z činnosti hospodářsky nesamostatné se započítává vždy pouze polovičkou (§ 2, odst. 4., zákona). Pro součet obojího příjmu platí rovněž všeobecná hranice podle §§ 2 a 3 zákona. Teprve v případě, je-li tento součet menší než uvedená hranice, přichází v úvahu ustanovení § 4, odst. 1., zákona. Na př.: Má-li v případě, uvedeném v předchozím odstavci, válečný invalida ročního příjmu z trafiky 1530 Kč nebo méně a 4400 Kč nebo méně jiného příjmu z činnosti hospodářsky samostatné, přísluší mu nezkrácené požitky 1530 Kč ročně, poněvadž součet obojího příjmu (5930 Kč) jest menší než všeobecná hranice, vylučující z nároku na důchod (v tomto případě 6000 Kč) a příjem z trafiky nevyklučuje nároku na požitky. Má-li v tomto případě válečný invalida ročního příjmu z trafiky 2000 Kč a jiného příjmu z činnosti hospodářsky samostatné 4000 Kč nebo méně, přísluší mu na požitcích, ačkoliv součet obojího příjmu (6000 Kč) nepřesahuje všeobecné hranice vylučující z nároku na důchod, pouze ročních 1060 Kč, neboť v tomto případě přichází k platnosti ustanovení § 4, odst. 1., zákona a jest požitky válečného poškozence zkrátiti o částku, o kterou jest jeho příjem z trafiky větší než požitky válečného poškozence.«

(²) Odst. 14. bude zníti: »Příklad: Válečný invalida, neschopný z 55% výdělku, jenž byl po vzniku nároku na důchod podle tohoto zákona přijat do služeb státu a pod. za týchž pracovních podmínek, za jakých jsou přijímáni jiní zřízenci téže kategorie služební, a jehož služební požitky z tohoto poměru činí na př. 10.000 Kč ročně (z čehož se podle § 4, odst. 11., tohoto nařízení započítává pouze 5000 Kč) — jemuž by tedy jinak příslušel invalidní důchod 1440 Kč — má po dobu, po kterou má požitky z tohoto služebního poměru, nárok na poloviční důchod ročních 720 Kč, z něhož se počítají další případné požitky (v uvedeném případě drahotní přírážka 360 Kč ročně); činí-li v uvedeném případě požitky ty 10.800 Kč ročně (t. j. započítáno polovičkou 5400 Kč), obdrží na požitcích 680 Kč ročně ($5000 + 720 + 360 - 5400 = 680$), t. j. drahotní přírážku 360 Kč a 320 Kč na invalidním důchodu; činí-li v daném případě jeho služební požitky 12.160 Kč ročně nebo více, nemá vůbec nároku na požitky válečného poškozence.

Článek II.

Provést toto nařízení, jež nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924, se

ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry financí, vnitra, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Vyhlášeno v 58. částce Sb. z. a n. dne 31. května 1924.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 14. května 1924, č. 13.877/V, o péči o legionáře-invalidy, jimž nebyly přiznány vojenské zaopatřovací požitky podle § 81 voj. zaopatř. zákona č. 76 Sb. z. a n.

S ohledem k upozornění ministerstva národní obrany, že zákon ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., stanoví v § 81, odst. 4., jakož i prováděcí předpis k tomuto zákonu vládním nařízením ze dne 6. října 1923, č. 186 Sb. z. a n., jako podmínku převzetí legionářů-invalidů do péče ministerstva národní obrany, aby nejen byla jejich výdělečná způsobilost službou v legiích o 20% snížena, nýbrž i aby byli k vojenské službě nezpůsobilými, ruší ministerstvo sociální péče výnos svůj ze dne 7. března 1924, č. 7607/V-24 a stanoví, že legionáři-váleční poškozcenci, kteří byli sociálně lékařskou prohlídkovou komisí uznáni válečnými poškozcenci, nebo kteří se hlásili pouze u ministerstva národní obrany, kteří však nebyli převzati ministerstvem národní obrany do zaopatření, mají býti podrobeni revisní prohlídce a podle výsledku této další péče Zemského úřadu zařízena podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n. Při tom se na přání ministerstva národní obrany stanoví, že za den uplatnění nároku jest u legionářů, kteří se nehlásili, podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n. pokládati den, kdy přihlásili nárok u ministerstva národní obrany, při čemž jest všeobecně za lhůtu konečnou pro přihlášku — pokud nejde o přihlášku podle § 29 cit. zákona — bráti den 31. prosinec 1923.

Sommaire.

Sommaire de la »Sociální Revue« N°. 3.

Vilfredo Pareto, le principal sociologue moderne d'Italie et sa doctrine, par le Dr. E. Chalupný.

Questions d'organisation et d'administration dans le mouvement coopératif britannique, par Fr. Modráček, député. (Question sociale dans les sociétés de consommation. Sociétés coopératives de production.)

La femme et son emploi dans les services d'Etat, par le Dr. Jan Řípa.

Aperçu de la statistique des allocations de chômage dans la République Tchèque au cours de l'année 1923, par R. Lesovský.

Projet de loi sur le placement, par K. Komínek, inspecteur supérieur.

Projet de loi sur les assurances sociales dans la République Tchèque, par le Dr. L. Winter, député.

Loi sur le travail à domicile et son application.

Jurisdiction de la Cour suprême d'administration: I. Assurances sociales: 1° Assurance contre la vieillesse, organisée par le Dr. B. Wellék, conseiller ministériel; 2° Assurance contre la maladie, organisée par le Dr. J. Tučný. II. Comités d'entreprise, organisée par J. Sirotek.

Institut Social de la République Tchèque.

Protection de l'enfance et des personnes ayant besoin de l'assistance publique: Arrêté du Ministère de la Prévoyance sociale du 27 février